

Den, der syede, ikke den ærede Rigsraads, men hans Tjenesttyendes Støvler — thi jeg formoder, at den Mand, der syer Støvler for en af D'Grr. Rigsraader selv, vilde allerede staae sig saavel, at han ikke kunde komme ind under Kategorien — men den Mand, der syede hans Tjenesttyendes Støvler, vilde have at betale 15 Mk. á 3 Rdlr. af dette Beløb. (Flere Stemmer: Gjør Regningen op, gjør Regningen op!) Det vilde være for vidtløftigt her at gjøre Regningen op, i Udvalget skal Regningen blive opgjort. Der hviler et saameget større Beskatningsstryk paa den lavere Folkelasse, at det vil være meget let at bevise Rigtigheden af det, jeg har anført. For at blive ved Exemplet, saa kan en Rigsraad meget let af sine 500 Rdlr. udrede de 5 Mk. af den ovennævnte Sum, men det kan være slem nok for den fattige Mand at udrede de 3 Rdlr. deraf. Det er i det Hele taget gaaet meget tilbage for den fattige Haandsværksklasse siden Maret 1847, det er Noget, som Enhver let kan overbevise sig om, der vil lægge Mærke til Forholdene, saaledes som de virkelig ere, men det er ingen god Maade at stille Repræsentationen paa, naar Forholdene med Hensyn til vor indirecte Beskatning ere, som de ere. Jeg vil tage et andet Exempel, hentet fra Toldloven. Der er en hoi Told paa Klæde, som maaskee kunde nedfattes; den bliver, som bekendt, betalt efter Bægt; den hviler med 50 til 60 pCt. paa de ringeste Sorter og med 8, 10 til 12 pCt. paa de fineste, saa at altsaa den Mand, der kun har en ringe Indtægt, maa betale et langt høiere Beløb i indirecte Afgift end den, der har en større. Jeg vil nu sætte, at Regjeringen fik ifinde at ville nedfatte denne Told noget, — det kunde maaskee endog saa gjøres saaledes, at det gav en forøget Indtægt, og at Rigsraadet gjorde et Forslag, der vilde forandre Principet i Loven, — men lad det blot være den enkelte Minister, som havde med det vedkommende Departement at gjøre, som alene, fordi han f. Ex. var gode Venner med en Fabrikant, faldt paa at modsætte sig de Endringsforslag, der vare gjorte til at forandre denne indirecte Beskatnings Natur, saa havde Rigsraadet intet andet Valg, end enten at tage hele Loven, som

den var, eller ogsaa at nægte Folket den Lettelse, det kunde være at faae Tolden nedfat. Ligeledes kunde Ministeren, — isald f. Ex. Jylland og Holsteen vel vilde affstaae den indirecte Beskyttelse, som er i Toldlovgivningen, men dog fandt, at man ikke burde gaae for raast tilværks dermed, idet det blev befundet at tjene bedre til Udviklingen at gaae langsommere tilværks, medens Regjeringen vilde gaae den modsatte Vej, — paa samme Maade sætte sin Villie igjennem, uden Hensyn til, hvad Repræsentationen og Folket ønskede. Ministeriet kan overhovedet bringe ethvertsomhelst Princip ind i og ud af Lovgivningen, og ikke en Tøddel vil kunne komme ind deri, som den ikke selv vil have ind deri.

Der kunde spørges, hvorledes er man kommen til dette System, og jeg troer, at man kunde let anvise Maaden, hvorpaa Regjeringen er kommen dertil. Naar man nemlig gaaer tilbage til den grundlovgivende Forsamling, vil man see, at der i denne var en liden Fraction, der netop var ganske af samme Mening, som vi nu see udtalt her (Hør! Tsjerning: Ja, det er hele Historien.) Ja, det er hele Historien. Det, som Regjeringen overtog, da den kom til Roret, var Planen til en Heelskatsforfatning, hvor der skulde være et Lokammersystem og Skattebevilling; Regjeringen veed ligesaa godt som jeg, at derom var det afgaaede Ministerium saa godt som enigt, og den veed ogsaa, at der eksisterer Documenter, der kunne godtgjøre det, men nu troede man, at man ved en mathematisk Omsætning af de forskjellige Størrelser, der have Deel i Lovgivningen, kunde indrette et Lokammersystem, der gav omtrent det samme Resultat som et Lokammersystem med den sædvanlige Fremgangsmaade. Ja hvis man virkelig kunde have gjort en saadan Omsætning, hvis man kunde fordele de forskjellige Eiendommeligheder hos enhver af de forskjellige Factorer, der tilsammen frembringe Lovgivningen, paa en anden Maade, end Naturen selv har fordeelt dem, saa var det ingen Sag; men det kan man ikke. Naar den ærede Finanzminister vilde betale alle Skatterne selv, ja saa var dette System fortrinligt og fuldkommen rigtigt; men